

יביע אומר

בראשית הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

מאת ראש המוסדות הרה"ג יגאל כהן שליט"א

הגאונה

שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ שֶׁהָיָה הַחֶכֶם מִכָּל אָדָם כּוֹתֵב בְּסִפְרוֹ (מִשְׁלֵי כט, כג): "גְּאוֹת אָדָם תִּשְׁפִּילְנוּ וְשִׁפְל רֹחַ יִתְמַךְ כְּבוֹד". בְּמַלִּים אֵלּוּ מְלַמֵּד אוֹתָנוּ שְׁלֹמֹה שְׂסוּפָה שֶׁל הַגְּאוֹנָה לְהִשְׁפִּיל אֶת הָאָדָם, וּלְעַמֵּת זֹאת סִגְלָתָהּ שֶׁל הָעֲנוּה לְהִבְיֵא כְבוֹד לְאָדָם.

וְאֵנִי הַקְּטָן, אוֹסִיף וְאֹמֵר שָׂאֵם הָיוּ יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם כְּמָה צְרוּת מְבִיאַה עֲלֵיהֶם מִדַּת הַגְּאוֹנָה, וּלְעַמֵּת זֹאת כְּמָה בְּרוּכוֹת תְּבִיא לָהֶם מִדַּת הָעֲנוּה, הָיוּ עוֹזְבִים אֶת כָּל עֲסוּקֵיהֶם, וְלוֹמְדִים מֵהִי גְאוֹנָה, בְּכַדִּי לְהִתְרַחֵק מִמֶּנָּה כְּכֹל יִכְלָתֶם, וּמֵהִי עֲנוּה - כְּדִי לְהִכְנִיס אוֹתָהּ בְּלִבְכֶם.

וְלָכֵן בְּקִשְׁתִּי שְׁטוּחָה לִפְנֵי הַקּוֹרְאִים הַיְקָרִים, תִּתְמַיְדוּ בְּלִמּוּד פֶּרֶק זֶה, שְׁבוּ אֲבִיָּא אֶת שְׂבַח מִדַּת הָעֲנוּה וּגְנוּת מִדַּת הַגְּאוֹנָה, וְכֵן מֵהִי גְאוֹנָה וְעֲנוּה, וּמָה הַדְרָךְ לְהַשִּׁיג מִדָּה חֲשׂוּבָה זֹה.

"וּמִבְּטַחְנִי שֶׁכָּל אָדָם שֹׁצְרִיךְ יִשׁוּעָה בְּכָל דְּבַר שִׁיְהִיָּה, אֲחִירִי לְמוּד יוֹמִיּוּמִי שֶׁל חֲדָשׁ לִפְחוֹת בְּמִדַּת הָעֲנוּה, יִרְאֶה יִשׁוּעוֹת בְּכָל הַמִּישׁוּרִים." (בְּפֶרֶק זֶה אֲנִסָּה בַע"ה לְהַסְבִּיר מִנֵּיין לִי הַבְּטָחָה זֹה).

בְּצַעֲרֵירוֹתַי קִרְאתִי סְפוּר עַל הַגְּאוֹן ר' יַעֲקֹב יִשְׂרָאֵל קִנְיָבְסְקִי וְצ"ל שֶׁנִּכְנַס אֵלָיו בְּחוּר בְּשָׂאֵלָה: "יֵשׁ לִי שְׂאֵלָה בְּהַרְהוּרֵי כְּפִירָה עַל הַקֶּב"ה. מָה הַרְבַּ מְצִיעַ לִי לַעֲשׂוֹת?" עֲנָה לוֹ הַרְבַּ וְאָמַר: "כָּל הַהַרְהוּרִים שִׁישׁ לָךְ בָּאִים מִחַמַּת הַגְּאוֹנָה. אִם רַק תִּבְטַל מִלְּבַב מִדָּה מְגֻנָּה זֹה, יִסוּרוּ מֵעֲלֶיךָ הַרְהוּרִים רְעִים אֵלּוּ, וְתִכְנַס בְּלִבְךָ הַקְּאוֹמָנָה הַטְּהוּרָה".

בְּתַחֲלָה לֹא הִבְנִיתִי אֶת הַקֶּשֶׁר בֵּין גְּאוֹנָה לְכְּפִירָה. לְאַחַר כְּמָה שָׁנִים כְּשֶׁהִתְחַלַּתִּי לְלַמֵּד בִּיסוּדֵיּוֹת אֶת שְׂרָשׁ מִדַּת הַגְּאוֹנָה, הִבְנִיתִי שֶׁכָּכֵל שְׂאֲנַחְנוּ

חֹלְשִׁים שִׁ"אֲנַחְנוּ" עוֹשִׂים, "אֲנַחְנוּ" מְבִינִים, "אֲנַחְנוּ" מְפַרְנְסִים, כִּי אֲנַחְנוּ דוֹחֵקִים אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ מִמַּחְשְׁבָתָנוּ וְיִכּוּלִים חֲלִילָה לְהִגִּיעַ לְכְּפִירָה בְּהַנְהַגְתוֹ שֶׁל מֶלֶךְ הָעוֹלָם. כִּי עֲשִׂיתִי כְּמָה פְּעֻמִּים שֶׁהִרְגֵּשְׁתִּי הַרְהוּרִים עַל הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ: מִיָּד שֶׁנִּתְּתִי לְעֲצָמִי פְּסוּקֵי עֲנוּה וּמֵאֲמָרֵי חו"ל בְּגִנוּת הַגְּאוֹנָה, וּמִיָּד הִרְגֵּשְׁתִּי אִיךְ שְׁלִבִי נִכְנַע לִפְנֵי הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ. הַשְׁתַּכְנַעְתִּי שֶׁדַּעְתִּי וְהִבְנִיתִי הִיא כְּאֵין וְכֵאֵפֶס לְעַמֵּת הַבְּנִיתוֹ שֶׁל בּוּרָא עוֹלָם.

גְּאוֹנָה פְּרוּשָׁה כְּפִירָה בְּהַנְהַגַּת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ אָדָם שְׂאוֹמֵר "אֲנִי" קִנְיָתִי, "אֲנִי" בְּנִיתִי, "אֲנִי" חִבְרָתִי, "אֲנִי" הַצְּלַחְתִּי וְ"אֲנִי" רִפְאִתִּי, אֵינּוּ חֶכֶם וְכוּפֵר בְּמִצִּיאוֹת הַמַּחְלָטָה שְׂגוּפוֹ וְנִשְׁמָתוֹ הֵם בְּיַד הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ, וְהוּא הַנוֹתֵן לוֹ כַּח לְחֶשֶׁב, לְהַפְעִיל אֶת יָדוֹ, לְדַבֵּר, לְמַצֵּא חוֹ בְּעֵינֵי בְּנֵי אָדָם וּלְהִבְיֵא יְלָדִים לְעוֹלָם.

כָּל הַצְּלַחָה שִׁישׁ לָנוּ בְּחַיִּים הָרִי הִיא מִכַּחוֹ וְחֻקְמָתוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים, וְכִשְׂאָדָם מִנְחָס אֶת זֶה לְעֲצָמוֹ, בְּעֲצָם הוּא אוֹמֵר שֶׁהוּא הַמְּנַהֵג שֶׁל עֲצָמוֹ, וְלֹא הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ חֲלִילָה. לְכֵן אָמַר שְׁלֹמֹה בְּחֻקְמָתוֹ בְּסִפְרוֹ מִשְׁלֵי (טז, ה): "תּוֹעֵבֶת ה' כָּל גְּבוּה לִב יָד לֵיד לֹא יִנְקָה", כְּלוֹמֵר - הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ מִתְעַב אֶת כָּעַל הַגְּאוֹנָה. וְהַסְפָּה לְכֵן הִיא, שְׂלֹא דִי שֶׁהוּא אֵינּוּ אוֹמֵר תּוֹדָה עַל הַחֶסֶד שֶׁעוֹשָׂה עִמּוֹ הַבוּרָא כָּל יְמֵי חַיָּו, אֲלֹא גַם מִנְחָס אֶת זֶה לְעֲצָמוֹ. הַגְּמָרָא אוֹמְרָת (סוֹטָה ה:). "אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵין אֲנִי וְהוּא יְכוּלִים לְדוּר בְּעוֹלָם", כְּלוֹמֵר הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ לֹא יְכוּלִים לְהִיוֹת בְּלִבּוֹ שֶׁל כָּעַל הַגְּאוֹנָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא דוֹחֵק אֶת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ הַחוּצָה. מִתּוֹךְ סְפוּרוֹ שֶׁל הַרְבַּ יִגָּאֵל כְּהֵן.

זמני השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום-ים	ת"א	חיפה	ב"ש
כניסה:	16:30	16:33	16:33
יציאה:	17:22	17:21	17:24
ר"ת:	17:52	17:52	17:57

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 16:12

- מאמר השבוע
- הנהגות מרן
- שאלות ותשובות
- דוד המלך
- לאשת ההיל
- פנינים מהפרשה
- מוסר עם סיפור
- פניני הדף היומי
- שמירת הלשון

בשעה טובה יצא לאור הספר המוכר

שער הבטחון המבואר

עם פרשנו של הרב יגאל כהן שליט"א

במהדורת כ"ס

הספר מוביל כ-15 יחידות במחיר של 200 ש"ח ומכילים חמרים (מיוחדים) יחידים של 15 שיעורים (כולם) בעניינים חשובים ונחלת כלל.

לפרטים: 03-8000770

ניתן לתרום להפצת העלון ולהקדיש לעילוי נשמת \ לברכה \ רפואה \ הצלחה בטל: 03-8000770 פרטי ח-נ לתרומות: בנק מרכנתיל 17, סניף 732 חשבון 73443 ע"ש יביע אומר

אין לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה נא לשמור על קדושת הגליון

שאלות ותשובות

מאת הרב יגאל כהן שליט"א

שאלה: שמעתי שאסור לשנות מים אחרי אכילת דג האם זה נכון?
תשובה: דבר זה נזכר בכמה מרבתינו הפוסקים, אלא שלמעשה המון העם לא נזהרים בזה והנח להם לישראל.

[תוס' מו"ק יא ע"א ד"ה כוורא וכן הביא בחידושי רעק"א יו"ד סי' קטז סעיף ה, וכ"כ בערה"ש שם סעיף י, ובכה"ח או"ח סי' קע ס"ק עט ועוד. אלא שהמון לא נוהגים לזהר וסומכים ע"ד החת"ס בתשובה יו"ד סי' קא ד"ה איברא שנשתנו הטבעים, וכן במשנ"ב סי' קעג סק"ג ועוד. ואף בזה יש לתלות שנשתנו הטבעים ואכמ"ל].

שאלה: מי שמסופק האם בירך ברכות השחר האם צריך לחזור?
תשובה: לא, הואיל וספק ברכות להקל.

[ע"פ המבואר בש"ע או"ח סי' רט סעיף ג. וכ"כ בנד"ד בחסד לאלפים סי' מז סעיף ח].

שאלה: האם מותר לומר קדיש על חבר גוי?

תשובה: מותר, באופן שהוא מרגיש צורך והכרת הטוב לחבירו. [כ"כ בספר זכר עשות מערכות ת אות פא, וכן מוכח בדעת מרן זצ"ל בשו"ת יחיה דעת ח"ו סי' ס שכתב להתיר באביו וע"פ המתבאר שם נראה דה"ה להקל בכל גוי כשקבל ממנו הנאה כגון דא שהוא חבירו וקבל ממנו הנאה ומרגיש צורך להשיב לו. אלא שראיתי בשו"ת ושב ורפא ח"ו או"ח סי' ב אות ט, שכתב בשם מרן הרב שטיינמן זצ"ל שהקדיש לא יעזור לו, ועי' בשו"ת וישב הים ח"ג סי' לח מש"כ בזה].

שאלה: האם מותר להכין מאכל חלבי תוך שש שעות לאכילת הבשר?
תשובה: מותר.

[שו"ת תשובה מאהבה ח"ג סי' שלא בשם ספר כנפי יונה סי' פח, שבכה"ג לא חששו שישכח ויטעם מהאוכל שמתעסק בו. ואמנם ביד אפרים יו"ד סי' פח החמיר במאכלים שדרך לטעום מהם תוך כדי הכנתם, אך להלכה יש להקל].

דוד המלך

מאת הרב אליהו עמר שליט"א

המלך דוד הצעת נישואין הדינה

לאחר שראתה מיכל שמירב אחותה נישאה לעדריאל, התעורר בליבה הרצון להינשא לדוד, וכשנודע הדבר לשאול, ישרה ההצעה בעיניו, מפני שחשב שיוכל להציע לדוד את מיכל, ולהציע בפניו תנאי חדש שיהגרום לו לסכן את חייו, תחילה פנה שאול לדוד עם הצעת הנישואין החדשה, וכך אמר לו, (שמואל א יח, כא) "בְּשָׂתִים תִּתְחַתֵּן בִּי הַיּוֹם", כלומר שאחת משתי בנותיו של שאול תהיה אשתו של דוד, ומכיון שמירב התחתנה עם עדריאל, ומי שנותנה זו מיכל, הביע שאול את רצונו שדוד יתחתן עימה.

אי אמוץ

אך דוד איבד את האמון בהבטחותיו של שאול, וחשש שמא לא יקבל את מיכל כשם שלא קיבל את מירב (רד"ק, מנחה קטנה, מלבי"ם, שמואל א יח, כב), ולכן לא השיב מאומה על הצעת המלך, משום כך, שלח המלך שליחים של מבלי שיאמרו שהם שליחי המלך, תפקידם של השליחים היה לספר לדוד כבדרך אגב שהמלך

הנהגות מרן

רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

בכל מצב

סיפר מרן הראשון לציון הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א על מרן זצוק"ל: הרבה יהודים מצהירים שהיו רוצים ללמוד תורה אבל בנתוני החיים שלהם אין להם אפשרות כזו. הם לא מספיק מוכשרים לדעתם, לא מספיק חזקים ובריאים או שאינם עשירים דיים כדי לנטוש את הבלי העולם הזה ולעסוק בתורה. מרן אבא זצ"ל לימד אותנו ללמוד בלי תנאים ובלי נתונים. בכל מצב כלכלי שהיה בבית הוא יושב ולומד, בחוליו ובזקנותו, בביתו ובדרך, תמיד תמיד ישב ולמד. הוא לא חיכה שיוצרו תנאים מתאימים אלא התעלם מכל דבר ולמד. כשנתיים לפני פטירתו, נוכחנו לדעת שגם אינו צריך להיות במצב מאונך כדי ללמוד... ומעשה שהיה כך היה: אבא קם לפנות בוקר ועשה את דרכו לעבר הספרייה. בפתאומיות נתקלו רגליו במשהו והסתבכו, ותוך רגע מצא את עצמו שרוע על הרצפה. כאב חזק הלם בו, ואבא חשש שמא לא מדובר בסתם כאב, אלא בפגיעה עמוקה יותר, ולכן אסור לו להתאמץ לקום ולזוז בתנועות לא נכונות שעלולות לסכן את המצב הבלתי אפשרי. שלוש שעות מאוחר יותר נכנס אל הבית ר' אברהם שלומי, נהגו האישי. הוא חרד לראות את הרב שרוע אל הארץ, סייע לו לקום וניסה לברר כמה זמן הוא שוכב כך. אבא הציץ אל השעון, בארבע קם ומאחר שהשעה קעת היא שבע משמע ששלוש שעות חלפו. שלוש שעות! שלוש שעות שהוא לומד כך, בלי שולחן, בלי ספרים, על רצפה קשה כאבן ובהתקפת כאבים. בחסדי ה' עלינו אבא יצא מאותה נפילה ללא נזקים. עכ"ד (אשרי תמימי דרך עמ' קא).

עורלות פלישתים (ששוים לפחות פרוטה), וכך עורלות הפלישתים יחשבו כשוה פרוטה הראויים לקידושין, ובמעשה הגבורה של דוד, זוכה הוא להיות חתן המלך בזכות עצמו, ולא בגלל משפחתו ששפחתו המלכיים (שמואל א יח, כה) מוסיף, שבפתרון זה רצה שאול לתת לדוד את ההרגשה שהפעם הקידושין יהיו טובים, ויוכל להתחתן עם מיכל, כשבאמת כוונתו היתה לסכן את דוד ללא צורך, כי בשונה מהתנאי הקודם שדוד היה צריך להילחם בפלישתים, כאן המטרה היא להשפיל את הפלישתים, כשפעולה זו תגרום להם לנקום בדוד על ההשפלה שגרם להם, ולהביא למותו.

דוד המלך הסכים לקבל את המשימה, ויצא יחד עם אנשיו להכות בפלישתים, ועוד בטרם הגיע מועד הימים שקבע לו שאול, הביא דוד עורלות יותר מן הדרוש, הנביא מתאר שדוד לבדו ללא עזרת אנשיו היכה במאתיים פלישתים, וחתן את עורלותו והביא לשאול. לאחר שעמד בתנאי, הוכרח שאול לתת לדוד את מיכל לאשה, שאול הבין שה' עמו ושום תחבולה לא מצליחה לפגוע בדוד, ומשכך הפך שאול להיות אויבו המוצהר של דוד.

חדש!!!

מעבר לסגולה על שיר השירים והמועדים - ספרו החדש של הרב אליהו עמר על "זרע שמשון" לפרטים באתר - אופקים בוקס

בשבת והולל לוי יצחק
שדוהם ואי ליהודי
כי יצא לארץ המצרים

"ששועין"
הרב יגאל כהן

פיקס מחשבת אמתה ומצוינות
שטחית אמתה ה' והודיע ודלית

מחיר חריף במיוחד 03-8000770
או דרך האינטרנט publi.com.il
ליקוחים והזמנות הטלפוניות

שותפים!
ממשיכים בבניה

ולכם יש לכם אפשרות להיות שותפים בכל הזכויות שיהיו במקום!

ניתן להבטיח הצלחה/רווחות/לפי

400x36 מטר
200x36 מטר
100x36 מטר

03-8000770

רצתם לרכוש את מרבית ולא נוצאת לכן ענינו
נושבת את טובת בקיורם ורווחים ולא יושבת את אביהם למצב

אתנו "עופים" בושימות הרב יגאל כהן שליט"א
מניס מתנדבת לפרויקט

חברותא טלפונית

לימודי יהדות עם מתחוקות
דרך הטלפון בזמן שטח לך

למיטס והחברות: 055-688-8010
*לא נוצר בסיס *פתחים לכל הילדים

עופים
מגן ישיבה

אף פעם אל תשנהו..

רק שתדעי, ואף פעם אל תשכחי, שיש מישהו גדול ונורא, מחליט ואיתן, בורא וממית, מחיה ומהווה.. שכל יום, כל היום מסתכל עלייך.. בעיניים רחמניות ואוהבות, דואגות וחמות.. הוא רואה כל צעד שאת פוסעת, הוא שם לב לכל התגברות פצפונת שאת מתאפקת.. הוא שם לב להשתדלות העצומה שלך כשאת מחייכת לבעלך כשלא בא לך... הוא סופר את כל הגרביונים שגרכת לבנות, והכיפות שקנית לבנים, השמלות שהלבשת, והצמות שקלעת.. הוא גם מקשיב באוזן קשובה לברכות השחר וקריאת שמע שעל המיטה שאת "חוטפת" בין לבין.. ואם זכית והתפללת תפילת שמונה עשרה - בכלל הוא עושה שמחה בשמיים..

סך כל תפוחי האדמה שקילפת בשבוע האחרון, המלפפונים שחתכת, הבנות שקילפת, השלוקים והארטיקים שחילקת (לא משנה שזה עוזר לך ל-5 דקות של שקט..) מישוהו מסתכל על כל זה, גם על הרגעים שהילדים עושים "קצת" בלגן ואת משתדלת לא 'לצאת מהכלים', הוא מבין לליבך כשאין לך סבלנות ואת אומרת שוב ושוב את אותו משפט.. רק בטון יותר גבוה.. ובסוף, לאחר מלחמת התשה דו צדדית, ה"לא!" הופך לינו טוב".... ושוב, את מתייאשת מעצמך, ושוב, את מרגישה רע.. אבל הוא מסתכל מלמעלה, ומעריך אותך.. ומבין את הקושי, ומייקר כל התגברות וכל התמודדות.

הוא גם יודע שאת מתאמצת בכל כוחך לשמור על שעת בוקר רגועה, שעת השכבה נורמלית וכמובן משתדלת מאוד שהרגע שהם הולכים וחוזרים מהמסג' רות החינוכיות יהיו לפחות בשפיות... ואם זכית - והגנבת חיך וחיובוק לילדים, אין מאושר מבורא עולם שכך את שומרת על הפקדונות שנתן לך במתנה.

הרצון שלך להגיע לכל ילד ולתת לו את מלוא תשומת הלב, היכולת שלך לחלק את הקשב והריכוז לכל אחד שמתקשה לומר את המשפט עד הסוף.. וכמה סבלנות את צריכה... רק את יודעת.

השאלה שנשאלת יומיום "איך היה בבית הספר?" - היא לא מובנת מאליה, הקב"ה רואה את הדרך, את הרצון שלך להיות שם עבור כל אחד. השם יתברך, הוא אבא, הוא לא סופר כשלונות, הוא לא מחכה לפגמים שלך.. הוא לא מחכה שתצטעקי ותכעסי וכביכול אומר "נהה, את באמת אמא גרועה".. הוא גם לא סופר את ההצלחות שלך.. הרגעים שהכול מושלם, וכולם בריאים ושקטים ונחמדים ומכבדים (שאין הרבה דקות כאלה) הם לא ידיים שלנו בכלל.. את זה כולן יודעו.

הוא פשוט נוצר ואוצר ושומר כל רגע של השתדלות, כל שניה של רצון, כל מאמץ וקושי.. כל זיעה שנופלת ממצחך ודמעה שיורדת על לחיך. הוא זה שאיתך בכל רגע, הוא שם לב לכל, אנחנו לא תמיד מרגישות אותו.. אבל הוא פה. הוא קרוב כל כך והיחיד שיודע באמת מה עובר בליבנו, הוא היחיד שיודע מה את באמת רוצה ומה את באמת עושה.. וגם אם העשייה רחוקה מהרצון, תדעי, שהמאמץ לכיוון הרצון הוא נעק. הוא לא מובן מאילו.

אז כן, אסור להתלונן.. אנחנו שמחות בעמל המתלווה לבית יהודי, אנחנו שמחות (בלב) על העומס בכביסות, בכיורים, בגיהוצים וכו'.. אבל לומר לקב"ה איפה קשה לך, מותר.. לומר לקב"ה במילים שלך כמה את רוצה לשפר את הזוגיות שלך, כמה את צריכה להגיע לילד הספציפי הזה שצריך עכשיו עזרה חברתית ואת פשוט לא מצליחה להגיע אליו... לאבא אפשר להגיד הכול.. לא להתבייש.. גם אם בא לך להתלונן, עדיף שתתלונני אליו.. הוא מבין, הוא יודע, הוא שם כל הזמן ומרגיש אותך.. אין מישהו שיודע טוב יותר ממנו. ואין מישהו שיכול לעזור חוץ ממנו. אבא, אנחנו אוהבות אותך.. תודה שאתה אבא שלנו. בלעדיך לא היה טעם לכולם.

מוסר עם סיפור

מאת הרב יעקב עמר שליט"א

השידוך שהגיע בדרך לא דרך

ברפרשה יוסף לימד אותנו שהקב"ה מנהיג אותנו, ולכל מקום שהגענו רק ה' הוביל ומוביל ויוביל אותנו. הוא אומר "האלוקים שלחני" רק ה' יתברך הוא זה ששלח אותי, לא האחים זרקו אותי לבור, ולא האחים מכרו אותי לישמעאלים, ולא פוטיפר זרק אותי לבית הסוהר, וגם לא שר המשקים הוציאני, ולא פרעה גידלני, רק ה' יתברך. אבל רק מי שבכל החושך זוכר את ה' יתברך אז זוכה לראות בישועתו.

סיפר הרב גואל אלקריף שליט"א במשפחה מצויינת וחשובה מהעיר 'בני ברק' שהיתה להם נערה שכבר מזמן בגרה, והיא כבר בת 37 שנה ולא מצאה את השידוך שלה. שלפי כללי הטבע היא אמורה לזכות בשידוך מייד, גם משפחה מכובדת גם בעלי אמצעים וגם היא כלילת המעלות. אך דא עקא שבורא עולם הוא מוזוג זיווגים והשידוך שלה נתעכב. הוריה היו בצער גדול מאד, הדבר הכי קשה היה לה צער הוריה.

יום שישאי אחד, שכבר הרגישה שהיא כבר לא יכולה לשאת את הכאב.

"ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי ה, ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו" (בראשית מה ג.)

אמר רבי אלעזר בן עזריה, אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה, ומה יוסף הצדיק שהוא בשר ודם כשהוכיח את אחיו לא יכלו לעמוד בתוכחתו, הקדוש ברוך הוא שהוא דיין ובעל דין ויושב על כסא דין ודן כל אחד ואחד, על אחת כמה וכמה שאין כל בשר ודם יכולים לעמוד לפניו. (בראשית רבה פרשה צג הלכה יא). הן אמת שיש להתבונן היכן מצוינו בדבריו של יוסף שהוא מוכיח את אחיו, והוא לא אמר להם אלא שהוא יוסף אחיהם ושאלם אם אביו חי. אך כשנדקדק בדבריו יוסף נראה, שהוקשה להם לרבותינו ז"ל על שאלת יוסף "העוד אבי חי", והרי כבר אמרו לו שהוא עודנו חי בארץ כנען, ומדוע הוא חוזר לשאול אותם אם עדיין הוא חי. ומכאן זה הכריחו חז"ל שדברי יוסף אלו הם בבחינת תוכחה לאחים, ולא בתורת שאלה, כי בשעה שציוה יוסף להשאיר את בנימין אצלו, אמר לו יהודה, "כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אביו", ועל זה אמר להם יוסף "אני יוסף אחיכם העוד אבי חי", כלומר, והרי אחם עצמכם לא חסתם על אבינו בשעה שמכרתם אותי, וכעת אתם חסים עליו? ועל זה נאמר "ולא יכלו אחיו לענות אותו כי נבהלו מפניו", כי ממעשיהם שלהם הוכיח אותם נגד תכרתם. ומכאן דרשו חז"ל, אוי לנו מיום הדין אוי לנו מיום התוכחה, שאין הקדוש ברוך הוא בא בטרונאי עם האדם, לדרוש ממנו מעלות רמות ונישאות שאין ביכולתו להגיע אליהם, אלא לפי כוחותיו שלו וממעשיו שלו ויכוחו וידונו אותו, הנה בשעה שבא לפני עני ברחוב, ומבקש ממנו צדקה, הוא מתחמק בכל מיני תואנות שונות ומשוונות, ולעומת זאת, לאחר כמה דקות, כשהוא פוגש את חברו שזה מכבר שלא ראהו, הוא מכבד אותו בכל מיני עניינים על חשבונו, ולא חס על ממונו כלל. ומה יענה ליום פקודה כשישאלו אותו מדוע לא נתן צדקה לעני, והוא עצמו לאחר כמה דקות הוציא ממון מכיסו כדי לכבד את חברו. הנה הרבה פעמים אנו רואים בני אדם שמוציאים הון תועפות על שמחת הבר מצוה של בניהם, מזמינים אולם יקר ומנות יקרות, ותזמורת מפוארת, וצלם מפורסם, ואינם חוסכים בהוצאות כלל, והעיקר שהיה הכל בתכלית השלמות והיופי, ואילו כשבאים לקנות זוג תפילין לנער הבר מצוה, מבקשים מהסוחר שיתן להם את התפילין הכי פשוטות שיש לו, ובלבד שיהיו כשרות... והרי כמה הלכות נאמרו בכתיבת ועשיית התפילין, שאם לא דקדק בהם הסופר התפילין פסולות בהחלט, ומהם טעיות שאינן נראות ואינן ניכרות לעין, כגון אם שכח הסופר לקדש את שם ה' ב"ה בכתיבתו, שהתפילין פסולות בהחלט, ומנין לו לידע אם קידש הסופר את שם ה', אם לא שברר על אותו סופר שהוא ירא שמים בתכלית ובקי בהלכות אלו ובפרטיהם. והוא אינו עושה כן, אלא סומך על החוקה של "כל ישראל כשרים", מה שאין הוא עושה כן לגבי הזמנת האולם והתזמורת והצלם וכו' וכו', אלא בוחן ומדקדק בהם בעצמו שאכן יהיו בתכלית השלמות, ואינו סומך על אדם אחר בענין זה. וכשיבא לפני בית דין מעלה, ויוודע לו כי התפילין שקנה לבנו היו פסולות, ונמצא שהוא עצמו הכשיל את בנו בביטול מצות עשה של הנחת תפילין, וברכות לבטלה, והוא יטען לטובתו שסמך על הסוחר שאמר לו שהתפילין האלו הם כשרות, מיד יראו לו כיצד טרח לבדוק ולברר על האולם ועל התזמורת ועל הצלם שיהיו על צד היותר טוב, ולא סמך בזה על אף אחד אחר, ואילו על התפילין לא דאג כלל, אדרבה חיפש את התפילין היותר זולות והיותר פשוטות, כדי שלא יצטרך להוציא עליהם ממון רב (משתתף יוסף ח"ג עמ' פה - פו).

היא נסעה לעיר בת ים לחוף הים על מנת להירגע, ובבואה לים, פרצה בככי ללא הפוגה, ושפכה את ליבה לפני קונה, והשעון תקתק, והיא בתוך יגונה, ולא שמה לב לזמן שחולף ביעף. ופתאום זעקת שבר יוצאת מפיה... אוי... אוי... מאוחר אין כבר תחבורה לבני ברק, מה היא עושה... היכן היא תתארח בשבת.

היא נכנסה לתוך העיר בת ים, ופנתה לבורא עולם ואמרה שהיא בידי ואז נצנץ בראשה רעיון, היא שואלת היכן הבית של הרב?! הדריכו אותה, דפקה על דלת ביתו של הרב וסיפרה שהיא נתקעה כאן בעיר, ואין לה היכן לשבות את השבת.

הרב והרבנית קיבלו אותה בסבר פנים יפות, וזכתה לשהות את השבת, במחיצת הרב, ושם סיפרה את סיבת בואה, ויגונה, וצער הוריה שמכביד עליה יותר.

במוצאי שבת מציע הרב שידוך - תלמיד שלו מהקהילה מבוגר, בן עליה ממש בכל המובנים, רק שהוא 'חוזר בתשובה', אמנם שנים, אבל היא כבת למשפחה חרדית שורשית, זה לא אותו רקע.

